

27 Januari 2014, Remco:

Goedemorgen deze morgen, wij hebben prima geslapen. In een home stay op Quan lan, wat we best een guesthouse mogen noemen. Een home stay, is meer tussen de lokalen, maar deze mensen bemoeien zich niet met ons en wij niet met hun. Wij hadden gedacht dat we meer in contact zouden zijn met deze vriendelijke mensen. Wij zijn vroeg opgestaan, om de wekelijkse markt mee te maken. Wij wandelen door de gezellige straatjes en het leven is al vol op op gang. Brommers vol geladen met verkoop waar en moeders met kinderen aan of op de arm. We krijgen een stukje geschiedenis mee van onze gids als we langs een buurhuis lopen. Aan de overkant is de markt al in volle glorie. Het is een echte lokale markt, er wordt ook van alles verkocht. Huishoudelijke spullen, groente en de lucht is van de vis. Ze noemen het een vis markt, waarschijnlijk om de geur, want veel vis wordt er niet verkocht. Er liggen hele varkens op de tafels, die al half zijn geslacht, wij herkennen het vlees ook alleen omdat er een varkens kop naast het vlees ligt. De markt is klein en wij zijn er met 5 minuten doorheen gelopen, de mensen kijken ook erg verbaasd als ze die lange witte mensen (falang) over de markt zien lopen. Wij gaan weer terug naar de home stay. Onze tafel is gedekt voor 6 personen en het pannenkoek ontbijt kan beginnen. Niet echt vietnamees om alleen maar pannenkoeken te krijgen, wij dachten meer aan een echt Vietnamees ontbijt met noedels of zo.

Aan de ontbijt tafel zijn die Duitsers niet echt gezellig en alles wat wij vragen, zijn de antwoorden behoorlijk kort. Behalve de dochter, die heeft veel gereisd en wil af en toe meer zeggen dan de overige drie tot nu toe bij elkaar gezegd hebben. Wat een stugge mensen, dat hebben wij nog nooit meegemaakt met Duitsers. Na het ontbijt pakken we de spullen en gaan we met de tuk tuk weer naar de boot. De kapitein staat ons vrolijk op te wachten. Na een uurtje varen, gaat het anker uit en mogen we weer kajakken, onze boten liggen klaar in een van de grote baaien van Halong bay.

Verderop zien we bamboe vloten, het blijkt een mossel kwekerij te zijn. Als wij ernaartoe peddelen

zien we dat er 4 mosselen aan een touw zitten, met een tussen ruimte van 10 cm. Deze mosselen liggen te wachten totdat ze groot genoeg zijn om opgegeten te worden. Het zijn er honderden, het ziet er eigenlijk wel heel slim uit. We peddelen verder, achter een klein eilandje zien we mensen hakken met een hamer. Als we dichterbij komen, zijn ze kleine mosselen aan het verzamelen in een emmer. Langs de rotsen op het gladde steen staan ze te werken, het ziet er best ontspannen uit, maar volgens mij is het zo illegaal als de pest. Na een uurtje te hebben

Laatste dag Quan Ian eiland, De boot staat volop in de fik!

Geschreven door Remco & Ilja
maandag 10 februari 2014 13:35 -

gepeddeld, gaan we weer aan boort van de boot. De Duitsers maakten er weer een sport van, om zo ver mogelijk te gaan kajakken. Wij hebben genoten van dat uurtje kajakken, lekker op ons gemak! Iedereen aan boord, we gaan terug naar de haven, wat vanaf hier nog zeker 2 uur varen is. De omgeving is zo mooi dat wij ons geen minuut vervelen. Voordat we in de haven komen, worden we nog even volgestopt met een heerlijke lunch. Als we de haven in varen (wilde bijna inrijden zeggen) staat er een grote boot in lichter laaie. Grote vlammen en rookwolken zien we ver af, het blijkt een boot te zijn, voor toeristen. Hij ligt gewoon in de haven en de boten erom heen, maken dat ze weg komen, voordat de vlammen over steken. Met camera's staan ineens die stille Duitsers vooraan om deze sensatie te filmen en dat is het een sensatie. Als we aanmeren, met onze lunch nog half in onze mik, door dit grote vuur, komt pas de brandweer aan. Met harde sirenes komen ze aan rijden, hoe gaan ze dit nou eens doen. Wij hebben zeker een half uur staan kijken vanuit de boot en nu komen de brandweer lieden pas. Volgens ons kunnen ze boot maar beter laten fikken en de zee de rest laten doen.

Hoe dit afloopt kunnen we niet meemaken, onze minivan naar Hanoi staat alweer klaar om te vertrekken. Wat een organisatie, alles is tot in de puntjes geregeld, als wij ooit nog iets nodig hebben qua organisatie, gaan we zeker naar dit reisburo terug (ethnic).

Van een stille mini cruise komen we weer aan in de drukste met brommers bereden stad die wij ooit hebben gezien. We worden weer bijna overreden als we terug lopen naar ons hotel, het is echt bizar hoeveel brommers hier rijden.

De hotel eigenaar van Advisor hotel is weer blij om ons te zien. Helaas had hij een mededeling, over onze kamer. Het wordt niet de zelfde kamer als laatst (wat al een upgrade was) maar het is een andere kamer. In deze kamer was een groot verschil, deze is kleiner en zonder raam. Het maakt ons niet zoveel uit, als we maar kunnen slapen.

Die avond gaan we lokaal eten! Overdag worden er op deze plek, gewoon kleding verkocht of andere verkoop shit. Maar in de avond, leeft het, het bruist! 5 grote branders met grote pannen staan roodgloeiend over uren te maken. De kokken achter deze pannen, zijn jonge pezige kerels, die staan te koken alsof hun leven er vanaf hangt. Het water om de pannen schoon te maken statten in het rond, net als de olie die weer wordt gebruikt voor het nieuwe gerecht. De tafels en stoelen zijn zo klein, dat onze kinderen het gebruiken om er mee te koken, spelen der wijs. Ik zit ook met mijn knieën in mijn nek en Ilja hier knieën komen ook een halve meter boven de tafels uit. Als wij een gerecht bestellen (god zege de greep) staat het ook binnen 5 minuten op tafel. Nu moeten wij het ook voor het mooie, binnen 5 minuten opeten, zodat dit hele kleine tafeltje weer door iemand anders bezet kan worden. Als je dit in het echt meemaakt, zit je te genieten van alles om je heen, dat hebben wij dus gedaan.

Laatste dag Quan Ian eiland, De boot staat volop in de fik!

Geschreven door Remco & Ilja
maandag 10 februari 2014 13:35 -
